

TĚLOVÝCHOVNÁ JEDNOTA SOKOL HOŠŤÁLKOVICE

HISTORIE

Založení

TJ Sokol Hošťálkovice byla založena 18. října 1925 za pomoci TJ Sokol Mariánské Hory. Do čela jejího vedení byl zvolen Jan Beneš, který stál v jejím čele až do vypuknutí 2. světové války. Počáteční činnost se zaměřovala na základní tělesnou výchovu s hlavním cílem nácviku prostných.

Období v letech 1926 - 1938

První veřejné vystoupení se konalo 12. září 1926. Začátky byly velmi těžké, protože členská základna byla s ohledem na ekonomickou situaci za 1. republiky velmi malá; a druhý aspekt byl, že Tělovýchovná jednota neměla žádné vlastní sportoviště. Přesto se cvičilo a to v hostinci pana Teichmana. 3. června 1928 bylo konáno 2. veřejné vystoupení na louce pana Kubenky.

Další veřejné vystoupení bylo 20. června 1930 a tohoto cvičení se zúčastnili i cvičenci patronátní jednoty z Plumlova. Přes těžké hospodářské poměry se v roce 1932 zúčastnilo devátého sletu v Praze 12 dospělých a 4 dorostenci z TJ Sokol Hošťálkovice.

V roce 1933 byl ustanoven odbor házené. Po tříleté přestávce bylo uskutečněno veřejné cvičení za účasti 150 cvičenců. Členská základna pomalu vzrůstala a v zápise z výroční schůze z 31. 1. 1937 se dočteme, že se TJ Sokol Hošťálkovice stala největší místní organizací v obci.

Poslední zápis z těchto let je z 3. září 1938, kdy se projednávala účast členů na desátém sletu, jehož se zúčastnilo 26 osob.

Oddíl kopané v Hošťálkovicích vznikl pod hlavičkou SK Hošťálkovice v roce 1931, tedy v době, kdy vrcholila světová hospodářská krize. SK Hošťálkovice se hned na počátku války prakticky rozpadl.

Příchod hitlerovských okupantů znamenal konec činnosti všech českých spolků, zejména Sokola.

Období po 2. světové válce - 1950

Po 2. světové válce docházelo k sjednocování tělovýchovy. I když Sokol začal obnovovat svou činnost ihned po válce, 1. zápis je z 13. 10. 1948.

V této době byl starostou Bohumil Staněk, náčelník Alfons Návrat, náčelnicí Vlasta Bláhová, jednatelem Otakar Bláha, pokladníkem Vilém Lichoň a hospodářem Jan Kavula. Sokol měl i svou knihovnu a loutkové divadlo, které vedla Jiřina Sedláčková. Stav členů byl 91 mužů a 28 žen.

Jednota měla již i odbor kopané, bývalý SK Hošťálkovice (založený v roce 1931). Po válce se začala hrát kopaná za školou v prostoru dnešního fotbalového hřiště na značně nerovné ploše.

Po roce 1948 začala stavba nového hřiště ve Vrbinách. Byla dokončena v roce 1951 - upravila se hrací plocha a byly postaveny dřevěné šatny pro hráče a rozhodčí. Mytí hráčů se po zápase provádělo buď v blízkém potoce, nebo řece Opavici a Odře.

Výroční schůze kopané 26. 2. 1950 hodnotila poměrně bohatou činnost jednoty v období 1948 - 1950. Mimo sportovní akce se zaměřovali i na pomoc v zemědělství, sběru surovin a byly pořádány běhy vítězství Hošťálkovicemi.

Nový výbor jednoty, který byl zvolen 27. září 1950, měl v čele Evžena Bestu, jednatelem byl František Návrat, náčelníci Draha Kavulová, pokladníkem Jan Šrámek. Zapisovatelem se stal Alfons Kočí, náčelníkem sportu - kopané byl zvolen Arnošt Hruška. Vedoucím žákovských a dorosteneckých družstev byli Erhard Mrázek, Vlasta Bláhová, Reinhard Gatnar.

Činnost byla poměrně bohatá. Byly uspořádány 3 tělovýchovné akademie, tělovýchovný den na hřišti a další. Oddíl kopané sehrál 16 mistrovských utkání a obsadil 3. místo v Okresním přeboru. Byl uspořádán běh napříč Hošťálkovicemi a zájezd k družební jednotě Varín na Slovensko.

Období 1951 - 1965

Výroční schůze v roce 1951 doplňuje do výboru TJ jako náčelníka Alfonse Návrata a Jana Malanta. V zápise z této doby jsou stížnosti na nezáměr vyšších tělovýchovných orgánů o činnost jednoty. Z nejvýznamnějších akcí v tomto roce byly 4 divadelní představení, Sokolský den a jubilejní sportovní slavnost na počest 20tiletého výročí založení kopané za účasti šesti mužstev.

Fotbalisté v této době dosáhli úspěchu, když zvítězili ve své skupině a zúčastnili se kvalifikačního turnaje o postup do nynějšího Krajského přeboru. V kvalifikaci však neuspěli.

16. března 1952 byl do čela výboru Sokola zvolen Emil Svrček, jako členové pak Ludvík Kurka, Erhard Mrázek, Jan Malant, Alfons Kočí, Jan Šrámek, Rudolf Kryštof, Otakar Bláha a Vlasta Bláhová.

Poslední zápis z tohoto období je z 19. 9. 1952. Hodnotí uspořádání Sokolského dne, fotbalového turnaje a dvou tanečních zábav.

Po tomto období nastala v zápisech jednatelské knihy mezera až do roku 1960. Zprávy jsou jen z obecní kroniky, kterou vedl od roku 1953 kronikář Antonín Smejkal (bývalý ředitel školy) a z ústního podání pamětníků.

Za rok 1953 je stručný zápis o činnosti jednoty, která se omezila jen na oddíl kopané a tělovýchovu v obci provozovala sokolská družina při zdejší škole, kterou vedli učitelé.

Řádky obecní kroniky hodnotí činnost v roce 1955 takto:

více než rok se všechny tělovýchovné jednoty připravovaly na celostátní spartakiádu v Praze, které předcházely okresní a krajské vystoupení. Z TJ Sokol cvičilo v Praze celkem 38 mužů a žen, ze školy 45 žáků. O nácvik mají zásluhu především Ladislav

Morava a Marie Kupková (nyní Kusínová). Stejně obětavě vedl nácvik učitel Zdeněk Rozehnal. MNV přispěl především finančně - věnoval na cestu cvičenců 2.200,- Kč.

Další zápis v obecní kronice je až z roku 1958, kdy se hovoří o nutnosti zrušení hřiště „Ve Vrbinách“ z důvodu výstavby odpadového kanálu z Poruby. MNV po dohodě se statkem přidělil TJ Sokolu nový pozemek v těsné blízkosti školy. S terénní úpravou se začalo v říjnu 1958 a počítalo se s tím, že hřiště bude sloužit i všem žákům místní školy.

V roce 1959 probíhala příprava na spartakiádu. Celou činnost v tomto období vedl jako předseda Alfons Návrat, místopředseda byl Miroslav Schaffner, jednatel Norbert Darda, náčelník Rudolf Borovec, náčelnicí Gertruda Svačinová, hospodář Rudolf Kryštof, zdravotník Felicitas Dardová, vedoucím sportů Evžen Besta, kulturním pracovníkem Jan Malant, jednatelem oddílu kopané Josef Gatnar a vedoucím turistiky Milada Voborná.

TJ Sokol patřila k jedné z nejlepších venkovských jednot v nácviku na 1. celostátní spartakiádu, stejně si vedla i v nácviku na 2. spartakiádu v roce 1960.

Z celkového počtu 203 členů, z toho 120 dospělých a 83 žáků nacvičovalo 28 mužů, 17 žen, 10 dorostenek a 196 žáků (včetně žáků školy). V nácviku odcvičili přes 10.000 hodin. Nácvik vedli Gertruda Svačinová, Eliška Kaštovská, Draha Vlnješková, Milada Voborná, Jan Malant, Rudolf Borovec, Dieter Kupec, Erich Klein a Alfons Návrat. Ve škole nacvičovali všichni učitelé.

Na podzim roku 1961 došlo k založení oddílu házené - učitelem Josefem Výborným a členem TJ Sokol Jaroslavem Běčákem. Oddíl národní házené se začal slibně rozvíjet.

Přestože podmínky po zrušení hřiště „Ve Vrbinách“ byly velmi těžké, oddíl kopané vyvíjel i v této době stále svou činnost. Veškeré tréninky i zápasy se konaly na hřišti sousední Lhotky, která jednotě vyšla vstříc.

Družstvo mužů hrálo stabilně v soutěži okresního přeboru v horní polovině tabulky, družstva dorostu dosáhla výrazných úspěchů, z nichž největší byl v roce 1956, kdy vybojovala titul Krajského přeborníka. V následujících letech ještě dorost 2x vyhrál své třídy, ale do vyšší soutěže nebyl z ekonomických důvodů přihlášen.

Vedoucími a trenéry v té době byli Jan Hořínek, Ota Grund, Reinhold Šrámek, Jindra Blokeš, Bernard Gatnar starší.

Na novém hřišti u školy se pracovalo od poloviny 1958 více než 3 roky brigádnicky. Ke slavnostnímu otevření došlo 8. 5. a 9. 5. 1962. Po oba dny sledovalo několik set diváků sportovní akce - dívčí házené, kopané a zápas bývalých hráčů. O výstavbu hřiště se nejvíce zasloužili Evžen Besta, Teodor Glumbík, Valter Šajer, Miroslav Haupt, Alfons Mušálek a mnoho dalších.

V roce 1962 bylo v soutěži kopané i „B“ mužstvo, které se umístilo na 3. místě.

Družstvo žáků pod dlouholetým vedením Jana Malanta dosáhlo ojedinělého úspěchu - bylo okresním přeborníkem a v soutěži o titul krajského přeborníka skončilo páté. Právě

z těchto záčků se poté tvořila páteř mužstva, které později vybojovalo pro muže 1. B a později 1. A třídu.

Rok 1963 se nesl v duchu příprav na 3. československou spartakiádu a v úsilí vybudovat šatny na hřišti.

V roce 1964 byli zvoleni do výboru tyto funkcionáři: předseda Valter Šajer, místopředseda Josef Gatnar, pokladník Leo Besta, náčelník Josef Kubenka, vedoucí sportu Karel Borovec, kulturní pracovník Jindřich Dluhoš, zdravotník Edita Gatnarová, člen výboru Evžen Besta.

Rok 1965 byl spartakiádní. Na Strahově bylo z TJ Sokol 16 mužů, 20 žen, 10 dorostenek a přes 80 žáků. O nácvik se zasloužili Josef Kubenka, Alfons Návrat, Edita Gatnarová, Gertruda Vojtková, Draha Vlnješková a Milada Voborná. Národní výbor přispěl na cestu do Prahy značnou finanční částkou.

Ojedinělého úspěchu v historii TJ Sokol dosáhly žačky národní házené, které v turnaji Mistrovství ČSSR získaly mistrovský titul pro rok 1965. Vedení pracovníků Jar. Běčáka, J. Voborného, Edy Bílka a dalších přineslo své ovoce. Žačky naznačily, že při poctivém tréninku mají dobré vyhlídky do budoucna.

Období 1966 - 1980

9. května 1966 byly slavnostně předány do užívání šatny TJ Sokol, vybudované za příkladné podpory MNV v Hošťálkovicích. Bylo odpracováno tisíce brigádnických hodin desítkami členů TJ, ale největší zásluhu měli Valter Šajer, Josef Kačmarčík a Teodor Glumbík.

Výbor TJ pracoval v podstatě ve stejném složení jako předchozí léta, jen funkci pokladníka začal vykonávat Valter Šofer, vedoucího oddílu házené Eduard Bílek a vedoucího kopané Erich Klein.

Do 2. ligy národní házené byl přihlášen oddíl žen, který si pod vedením trenéra Běčáka a vedoucím Leošem Vlnješkou počínal dobře.

Po jarní sezóně 1968 družstvo mužů vybojovalo 1. místo v okresním přeboru a mělo postoupit do 1. B třídy. Zásahem od „zeleného stolu“ byly družstvu odebrány 3 body a postoupil druhý oddíl Hněvošic (pamětníci znají pozadí této aférky) a veškeré protesty TJ Sokolu byly marné.

Rok 1968 přinesl opět velký úspěch družstva žaček národní házené, které po druhé získalo titul Mistra ČSSR. V této době však také odchází trenér Bílek.

Rok 1970 znamenal další úspěch - házenkářské družstvo žen se probojovalo do 1. ligy žen. Přestože chodil dostatek diváků, byla 1. liga pro TJ velmi náročná především po ekonomické stránce.

V následujícím roce 1971 se slavilo výročí 40 let trvání oddílu kopané. V tomto roce družstvo mužů vybojovalo 1. B třídu. Oslavy vyvrcholily sportovním odpolednem, kdy se utkalo družstvo mužů TJ Sokol s prvoligovým družstvem Baníku Ostrava, se kterým čestně TJ Sokol prohrál 3:0.

V roce 1972 hrály ženy (házená) stále 1. ligu a stejně dobře si vedlo pod vedením Ládi Jančího i družstvo žaček a dorostenek. Mužstvo kopané hrálo 1. B třídu a dosahovalo poměrně dobrých výsledků.

Výroční schůze v lednu 1973 znamenala podstatné změny ve výboru TJ. Místopředsedou byl zvolen Josef Gatnar, tajemníkem jednoty Vladimír Jančí, finanční hospodář J. Klímek. V revizní komisi pracovali Erhard Tomeček, Karel Kočí, Bruno Kačmař. Obnovilo se cvičení žen pod vedením Aničky Stoklasové.

V únoru 1974 byla zahájena rekonstrukce hřiště národní házené. Hrací plocha byla odvodněna, položena antuka a v dubnu se již hrálo 1. mistrovské utkání. Tím TJ získalo velmi hezké sportoviště. Bylo odpracováno 1400 hodin, na kterých se podíleli všichni členové jednoty. Velkou zásluhu měl Josef Kačmarčík a MNV v Hošťálkovicích, který stavbu finančně pokryl. Pomohl i správce statku p. Zezula.

Ani nové hřiště však nevyřešilo nedostatek hráček družstva žen národní házené a proto bylo odvoláno ze soutěže. Nadále však hrály žačky a dorostenky.

Družstvo mužů poprvé vybojovalo postup do 1. A třídy pod vedením Bernarda Gatnara staršího a Norberta Sladkého. Žáci kopané nezůstali dospělým nic dlužní a vybojovali pod vedením Jana Malanta a Pavla Korejtky 1. místo v městském přeboru. Dobře si vedl i dorost pod vedením Jirky Zajíce.

V roce 1975 oslavil TJ Sokol 50 let založení - bohužel sestupem z 1. A třídy. Na spartakiádě v Praze se zúčastnilo 30 členů jednoty.

V létech 1976 - 1977 pracovaly v TJ stále 3 oddíly - aktivně odbor ZRTV pod vedením Milana Witoše, oddíl národní házené s družstvy žaček a dorostenek, které vedl Erich Řeha a oddíl kopané pod vedením Bruno Kačmaře.

Byla vyvíjena nejen sportovní činnost, ale členové jednoty odpracovali na výstavbě nákupního střediska 884 hodin a 377 hodin v zemědělství. Aktivita členů zejména při výstavbě v akci „Z“ přineslo i čestné uznání rady ObNV Ostrava 1, které bylo předáno při příležitosti oslav 600 let Hošťálkovic.

Fotbalové žáky stále vedla osvědčená dvojice Jan Malant a Pavel Korejtko. O dorostence se starali Jan Beneš a Eda Ondra. Družstva mužů mohl jen o vlásek postup do 1. A třídy - skončili druzí. Družstvo stále vedl Bernard Gatnar st. a Norbert Sladký.

V následujícím roce 1978 bylo odpracováno na další akci „Z“ - výstavba mateřské školky přes 1400 hodin. Odbor ZRTV připravil akademii a s ohledem na klesající zájem o českou házenou, začalo družstvo žaček hrát házenou mezinárodní.

Funkci jednatelky ve výboru TJ začala vykonávat Jana Ondrová. V roce 1979 a 1980 byl celý ve znamení přípravy na Československou spartakiádu 1980. Zatímco družstva kopané působila ve svých soutěžích, ženy nacvičovaly pod vedením Anny Ussarzové svou spartakiádní skladbu, rovněž tak muži pod vedením Ing. Dluhoše.

Nejdůležitější však byla příprava sportovního areálu, aby byla důstojným místem pro konání místní spartakiády, které se uskutečnilo 18. května 1980 a proběhla ke všeobecné spokojenosti, dokonce za účasti čs. televize, která odvysílala ve svém vysílání šot z vystoupení.

Období 1981 - současnost

V roce 1981 oslavil oddíl kopané 50leté výročí svého založení. Uskutečnila se řada akcí, z nichž nejvýznamnější byla slavnostní schůze, již se zúčastnilo na 150 bývalých i současných členů oddílu.

V roce 1982 se kromě tradičních činností začal slibně rozvíjet i stolní tenis. Byly zakoupeny 2 stoly a pod vedením Jindřicha Šrámka a Alfréda Kočího se ve školní tělocvičně 2x týdně hrálo a organizovaly se veřejné turnaje. Bohužel tato aktivita v průběhu let zanikla.

Odbor ZRTV uspořádal turistický zájezd do Slovenského ráje a Vysokých Tater. Ve vedení oddílu kopané vystřídal předsedu Bruno Kačmaře Vojta Šajer. V této době TJ Sokol pomáhal při výstavbě školní jídelny a družiny a byl hodnocen mezi neaktivnějšími organizacemi tehdejší národní fronty v obci.

Na výroční schůzi v roce 1983 byl zvolen nový výbor, který byl poměrně velký, ale měl své opodstatnění - od roku 1984 do 1987 proběhl v TJ snad největší rozsah výstavby a oprav sportovního areálu.

Složení výboru: předsedou byl znovu zvolen Dieter Kupec - tuto funkci zastával až do své smrti v roce 1995 a byl vlastně nejdéle sloužícím předsedou TJ Sokol. Jednatelkou byla Vlad. Jančí, finančním hospodářem TJ Jana Ondrová, vedoucím odboru ZRTV ing. Dluhoš, kopané Valter Šajer. Dále ve výboru byli Luděk Tomis, Alfréd Hainkelwälder, Bernard Gatnar ml., Bernard Gatnar st., Josef Gatnar, Josef Bystoň, Jan Kubala, dlouholetý správce areálu Norbert Sladký, Petr Chojka, Eva Křištofová a Karel Škopek. Revizní a kontrolní komise pracovala ve složení Jan Klímek, Karel Kočí a Karel Kubenka.

Zatímco se nacvičovalo na spartakiádu v roce 1985, rozhodl výbor o generální opravě fotbalového hřiště, na kterém se mimo kosení 20 let nic neopravovalo.

Nivelizační práce provedlo družstvo z Opavy a pak nastala ta největší práce - zasypat vše struskou a hlínou a provést osetí. Na této akci byly odpracovány stovky hodin a finanční náklady přesáhly 100.000,- Kč. Největší zásluhy na pracích měl Valter Šajer, Norbert Sladký, Jan Brila a nečlen Sokola Jan Sýkora, který nám pomohl osít plochu.

Po dobu rekonstrukce celý oddíl kopané znovu trénoval a hrál své mistr. utkání v sousední Lhotce. Nutno podotknout, že zapůjčení hřiště proběhlo bezúplatně, což si v dnešní době snad nikdo neumí ani představit.

Určitě největší událostí roku 1985 byla okrsková spartakiáda, ve které vystoupilo přes 500 cvičenců. Návštěvnost diváků byla vysoká.

Hned po spartakiádě se započalo s historicky největší přestavbou a výstavbou sokolských šaten. Od roku 1985 do jejich otevření v listopadu 1987 bylo na tomto areálu odpracováno přes 7000 brig. hodin. Finanční krytí zajišťoval Obvodní výbor Ostrava 1, pod který Hošťálkovice spadaly.

Celou stavbu vedl a řídil pan Bernard Gatnar. Je velmi těžké vyzvednout ty nejlepší a nejobětavější - přesto alespoň pár jmen: Alfréd Wrona, Bruno Kačmař, Norbert Sladký, Josef Gatnar, Vladimír Jančí, Jan Kubala, Karel Kočí, Zdeněk Svoboda, František Tomeček, Petr Svačina, Štefan Barák. Z těch mladších to byli Martin Vojtek, bratři Tarkotové, Jan Kubala ml., Roman Ogrodník a další. Tito i další členové odpracovali stovky hodin zdarma.

Další části výstavby byly antukové kurty a zastřešený přístřešek u antuky.

Tím, že byly v roce 1988 vybudovány 2 antukové kurty, naskytla se možnost založit v rámci TJ volejbalový oddíl. V roce 1988 se uskutečnila ustavující schůze a oddíl začal hrát mistr. soutěž 2. třídy městského přeboru. Oddíl aktivně fungoval 12 let a v roce 2001 ukončil svoji činnost pro nedostatek mladých aktivních členů. Velkých úspěchů sice nedosáhl, ale plnil svůj účel - umožňoval sportovat mladým. Bohužel úvodní zápal odpadl.

Do roku 1988 vedl odbor ZRTV, později přejmenovaný na „Sport pro všechny“, Ing. Jiří Dluhoš. Po jeho odchodu převzal tuto funkci Ing. Petr Poledník, který ji vykonává s krátkými přerušeními dodnes. (Jedno volební období vedl odbor Václav Pastrňák a jedno Dagmar Kubenková).

Ve vedení se v průběhu let 1985 - 2005 vystřídal mnoho členů, ale po celou dobu stabilně pracovali ve výboru členové Draha Kýrová, Věra Tomisová a Ing. Petr Poledník. Další členové, kteří pracovali ve výboru více, než 10 let jsou Magda Bystroňová, Anička Ussarzová, Alena Návratová, Soňa Wronová a Josef Grygárek.

Práce odboru je zaměřena na dvě stěžejní oblasti a těmi jsou práce s dětmi a rekreační sport pro dospělé.

Pro děti zajišťuje velmi oblíbené akce jako je maškarní ples, sportovní odpoledne ke dni dětí, mikulášskou nadílku, různé turistické pochody, velikonoční hledání zajíčka a další. V době jarních a hlavních prázdnin organizuje TJ Sokol zimní a letní dětský tábor. Pod vedením paní Drahy Kýrové se koná cvičení pro předškolní mládež s rodiči. Ve spolupráci se základní školou fungoval v devadesátých letech oddíl Bílý racek pod vedením Mirka Dlouhého a Víti Vaškuje, ve kterém připravili pro děti spoustu příjemných zážitků.

Pro dospělé se TJ Sokol snaží organizovat akce společensko-sportovní a nenásilnou formou je ke sportu přivést. Mezi tradiční každoroční akce patří zimní zájezdy na lyže, houbařské zájezdy, maškarní ples a také pravidelné cvičení formou rekreačního

volejbalu v tělocvičně nebo na kurtech. TJ Sokol se snaží nejméně 2x ročně zúčastnit se volejbalových turnajů popř. je sami organizují.

Členská základna odboru „sportu pro všechny“ není velká, ale lze konstatovat, že 90 % členů je aktivních.

Fotbalový oddíl, který se podstatnou měrou podílel na výstavbě šaten a celého areálu, sportovně trochu stagnuje. Od sestupu mužů v roce 1987 v podstatě stále hraje v okresním přeboru. Výjimkou byla léta 1998 - 2002, kdy se na hřišti v Hošťálkovicích hrála 1. A třída, ale pod hlavičkou SK Hošťálkovice, což byl samostatný subjekt, nepatřící do naší TJ Sokol.

Působení SK Hošťálkovice v letech 1998 - 2002

V této době se zde hrála 1. A třída a to zásluhou bývalého hráče oddílu kopané Petra Konečného. Ten zakoupil 1. A třídu od mecenáše Muglina p. Kapusty a po 4 roky se zde hrála vyšší soutěž. V podstatě se hrálo s vesměs cizími hráči, které si majitel klubu převedl nebo je měl na tzv. hostování. Z odchovanců TJ Sokol se do družstva dostalo jen pár chlapců. Většina hrála v „B“ mužstvu a to byla vlastně pro TJ Sokol záchrana - majitel SK se po 4 letech rozhodl prodat třídu do vedlejší Lhotky „Vítkovické nemocnici“. Naštěstí v tomto období „B“ tým postoupil do okresního přeboru a ten TJ Sokol zůstal.

Velký problém vznikl při převádění oddílu zpět pod hlavičku TJ Sokol - tehdy významně při tom pomohl starosta obvodu Ing. Jan Černota.

V roce 1989 - po „sametové revoluci“ - v rámci tzv. restitučního zákona se TJ Sokol snažil o navrácení Sokolského hřiště „Ve Vrbinách“. Po dvouletém shánění podkladů, dokladů a nesčetných jednáních bylo TJ Sokolu sdělena překvapivá zpráva, že nástupci Sokola v obci Hošťálkovice není Tělovýchovná jednota Sokol, ale Sokolský spolek v Ostravě, obnovený po roce 1989. Majetek tedy připadl Ostravě. Toto rozhodnutí zanechalo v členech velké rozčarování.

Trenéry mužstva TJ byli postupně Josef Bystroň, Rudolf Hlavenka, František Tomeček a Karel Mikeska, vedoucím František Lampart a nestor naší kopané Norbert Sladký.

V současné době vedou muže Jarda Čala, Roman Ogrodník a Bernard Gatnar ml. V době, kdy bylo i „B“ mužstvo, pracovali u něj Jarda Návrat, Karel Mikeska a Libor Borovec, později František Tomeček a Bernard Gatnar ml. U žáků byl stále ještě Jan Malant, kterému sekundovali František Tomeček a Bernard Gatnar ml. Později trénoval žáky Karel Mikeska s Jardou Tkačíkem a Ivo Strakošem, Jindra Stránský a František Tesařík.

U dorostenců se vystřídali Petr Ďurovič s Lukášem Plevou, František Tomeček a Bernard Gatnar ml. V současnosti vedou dorostence Karel Mikeska, Saša Šoš a Ivo Strakoš.

Jak vidíte z výčtu jmen, spousta trenérů a vedoucích se u družstev v průběhu let vystřídala, ale žádných významnějších sportovních úspěchů pod hlavičkou TJ Sokol Hošťálkovice nebylo dosaženo.

Již druhým rokem se nedaří obnovit družstvo žáků pro nedostatek zájemců ze strany dětí, ale i proto, že nejsme schopni zajistit trenéry a vedoucí k tomuto družstvu.

Tímto zveme všechny zájemce ze strany mládeže i dospělých, kteří mají zájem v tělovýchově pracovat a uspokojovat své zájmy.

Zpracoval : Bernard Gatnar ml.
Leden 2008.